

nalbestyrelsen indenfor den Raadighed, den forud har, kan tage Bestemmelse. Det er kun dette, jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, da det vistnok kan være misforstaaet, som om Communalbestyrelsen faaer større Myndighed i Virkeligheden, end den nu har; det gjør den ikke. Men desuagtet maa dog Lovudkastet efter min Mening betragtes med den Tanke for Die, at en større Myndighed vil blive givet. Jeg antager nemlig, at det maa ansees for givet, at enten den anden Communallov, der ligger for her i Thinget, kommer frem i indværende Session eller ikke, saa vil det dog blive Tilfældet, at der enten ved denne eller ved en anden speciel Lov vil blive givet Communalbestyrelsen en større Myndighed til paa egen Haand uden nogen Overbestyrelses Medvirkning at tage Beslutning, og netop derfor faaer denne Lov efter min Mening en forøget Betydning.

Der er nemlig i Virkeligheden for Tiden kun overordentlig faa Sager, hvorom Communalbestyrelsen aldeles paa egen Haand og uden nogen Overautoritets Sanction kan tage Beslutning. Et af de ærede Medlemmer, som nys talte, har henpeget derpaa, idet han sagde, at en af de betydeligste Anvendelser, denne kunde gjøre, var med Hensyn til de Summer, som der anvistes paa det for Aaret gjældende Budget. Jeg vil indrømme, at det maa siges at være det Vigtigste af det, den kan gjøre, men jeg maa sige, at jeg ikke indseer Betydningen af denne Myndighed; thi det for Aaret gjældende Budget skal allerede iforveien bestemmes Anvendelsen af Summen; altsaa det kan igunden kun omfatte, om man vil, ikke Anvendelsen med Hensyn til Summerne, men kun Anvendelsen, forsaavidt Maaden at udføre Beslutningen paa angaaer. Communalbestyrelsens Betydning er i Virkeligheden saa liden, at den ikke kan tage en gyldig Beslutning om f. Ex. at forhøje en communal Bestillings-

mands Løn med et aarligt Tillæg af jeg vil sige 5 Rd.; den kan ikke tage Beslutning om nogen som helst extraordinair Udgift, der er større end det i de respectiver Regulativer satte Maximum, i de fleste Byer ikke ud over 50—100 Rd., som er Grændsen i den Henseende. Det vil altsaa sees, at de Beslutninger om Udgifter, Communalbestyrelserne nu kunne tage, ere overordentlig smaa og ringe. Det er fremdeles meget tvivlsomt, om de kunne tage en Beslutning om, at f. Ex. en Bestillingsmands Løn skal formindskes, eller Bestillingen indbrages — de kunne det efter min Mening ikke — og man vil altsaa erkjende, at de Beslutninger, Communalbestyrelserne kunne tage paa egen Haand uden Overbestyrelsens Sanction, ere overordentlig faa og ringe, men Loven faaer dog som sagt Betydning paa Grund af den udviede Myndighed, som man maa haabe, at en senere Lov vil give Communalbestyrelserne. Naar man da seer paa Lovforslaget, da maa jeg for mit Vedkommende tilstaae, at den Behandling, som det er undergaaet i Udvalget, ikke synes mig at kunne kaldes heldig. Jeg troer at maatte udtale, at de Forslag, der ere gjorte til § 1, saavel af Fleertallet som af Mindretallet, slet ikke passe ind i den hele communale Ordning, som den nu er. Den ærede oprindelige Forslagsstiller har givet et Forslag, der — man dømmet iøvrigt om det og om de Virkninger, det vilde frembringe, som man vil — dog maa siges i enhver Henseende at passe ind i den nuværende Ordning; thi han har taget en Bestemmelse, der ligefrem kommer op for det Tilfælde, at der er en Uenighed tilstede mellem Magistraten og Borgerrepræsentationen, og paaviser, hvorledes den skal kunne hæves. Det er en Bestemmelse, som ligefrem passer til Communalloven, saaledes som den oprindeligt er bygget, men det gjør ikke de Forslag, der ere traadte i Stedet derfor, og som ere stillede saavel af Fleertallet som af Mindretallet.